

DIUMENGE VIII DURANT L'ANY- A- 2017

LA TAULA DE LA PARAULA

Primera lectura . Is 49, 14-15

El futur que el Segon Isaïes s'esforça en dibuixar als seus contemporanis per a consolar-los en el seu exili havia de ser en termes simbòlics, per a no aixecar sospites. Per açò, la imatge del fill repudiat per la seva mare i que torna a trobar el seu amor i la seva felicitat era ben tranquil·litzadora. La imatge era ben densa: Osees havia gosat comparar la infidelitat d'Israel a la d'una esposa adúltera, però, ja als seus ulls, el càstig no podia ser res més que de poca estona. L'amor de Déu és un amor foll, que es dirigeix a un ser que no és digne d'ell, simplement per amor.

El segon Isaïes prengué la descripció de l'amor fidel de Déu perdonant la seva esposa o el seu fill. La vida pot tornar a començar i l'aliança retrobar el clima de l'amor i de la fecunditat.

SALM 61,2-3.6-7.8-9ab

El Salm 61 és una pregària de confiança en Déu. El salmista ha trobat asil i salvació en el temple. Comença afirmant emfàticament aquesta experiència religiosa "només en Déu", i la remarca en tres títols emparentats: la meua roca, la meua salvació, el castell es (alcàsser).divina, el salmista

Amb l'experiència profunda de la protecció divina es dirigeix a ensenyar i a reconfortar-ne d'altres, introduint algunes reflexions de tipus sapiencial (vv. 8-11). (L. A. Shöekel).

Segona lectura 1Co 4,1-5)

Seguint la lectura de la Carta als Corintis que hem anat fent tot els diumenges de durant l'any fins aquest, hem anat veient com els corintis convertits a fe de Crist, s'hi ha adherit i també a l'ensenyament d'altres predicadors diferents de Pau creant-se grups referint-se a ells: Jo som d'apol·lo, jo de Pere, jo de Pau.... Així l'universalisme del missatge es posa en evidència. Al final d'una llarga argumentació sobre aquest tema, S. Pau arriba a la seva conclusió en el fragment d'aquest diumenge.

Recorda inicialment que els predicadors només són dipositaris de l'Evangelí, administradors sense cap dret a alterar els béns que administren. Han de ser servidors feels.

Segona declaració de l'apòstol fa referència al judici que haurà de passar el servent quan sigui l'hora de passar comptes, quan torni l'amo de casa.

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,14-15)

Sió diu: «El Senyor m'ha abandonat, el meu Déu s'ha oblidat de mi.» ¿Creus que una mare s'oblidarà del nen que té al pit, i no s'apiadarà del fill de les seves entranyes? Però, ni que alguna se n'oblidés, jo no m'oblidaria mai de tu.

Salm responsorial [61,2-3.6-7.8-9ab (R.: 2a)]

Només en Déu reposa la meua ànima,

d'ell em ve la salvació.

Només ell és la roca que em salva,

és el castell on em trobo segur.

R. Només en Déu reposa la meva ànima.

Reposa només en Déu, ànima meva,
d'ell em ve tota esperança.
Només ell és la roca que em salva,
és el castell on em trobo segur. R.

En Déu tinc la salvació i la glòria,
és la meva roca inexpugnable;
trobo en Déu el meu refugi.
Vosaltres, poble reunit, confieu en ell,
esplaiieu davant d'ell el vostre cor. R.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 4,1-5)

Germans, que la gent no vegi en nosaltres més que uns servidors de Crist, administradors del que Déu s'ha proposat. Doncs bé, dels administradors l'únic que n'esperem és que siguin fidels. A mi, el que menys em preocupa és que em judiqueu vosaltres o qualsevol tribunal humà. Ni tan sols jo, no em judico. La meva consciència no m'acusa de res, però això no vol dir que jo sigui irrepreensible. El meu jutge és el Senyor. Per tant, no judiqueu res abans d'hora. Espereu que vingui el Senyor: ell farà llum sobre tot allò que s'amaga en les tenebres, i farà conèixer les intencions de cada cor. Llavors, l'elogi que es mereix cadascú vindrà de Déu.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 6,14-34)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Ningú no pot servir dos amos: Si estima l'un, no estimarà l'altre, si fa cas de l'un, no en farà de l'altre. No podeu ser servidors de Déu i de les riqueses. Per això us dic: No us neguitegeu per la vostra vida, pensant què menjareu o què beureu, ni pel vostre cos, pensant com us vestireu. ¿No val més la vida que el menjar, i el cos, més que el vestit? Mireu els ocells que volen lliures pels aires: no semblen, ni seguen, ni guarden res als graners, però els alimenta el vostre Pare celestial. ¿I no valeu més vosaltres que ells? ¿Qui de vosaltres, per més que es neguitegi, és capaç d'allargar, ni un minut, el temps de la seva vida? I pel que fa al vestit, ¿per què us neguitegeu? Mireu com creixen els lliris dels prats: no treballen ni filen, però us asseguro que ni Salomó, amb tota la seva magnificència, no es vestia com cap d'aquests. I si Déu vesteix així l'herba dels prats, que hi és avui i demà ja la tiren al foc, i com no ho farà encara més amb vosaltres, gent de poca fe? Per tant, no us neguitegeu pensant què menjareu, o què beureu, o com us vestireu. Anar darrere de tot això és propi dels pagans. El vostre Pare celestial sap molt bé la necessitat que en teniu. Busqueu per damunt de tot el regne de Déu i ser justos. No us neguitegeu, doncs, pensant en demà. El demà ja tindrà les seves preocupacions. Cada dia en té prou amb els seus maldecaps.»